

Sygn. akt II Ca 185/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marzenna Ernest

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2013 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. O.

przeciwko (...)Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 08 listopada 2012 r., sygn. III C 905/12

I. oddala apelację;

II. zasądza od powódki K. O. na rzecz pozwanego (...)Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu przed Sądem drugiej instancji.

UZASADNIENIE

K. O. wniosła pozew przeciwko (...) Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu w W. o ustalenie, że umowa kredytu nr (...) zawarta 22 września 2005r. wygasła z dniem 7 października 2007r., tj. dniem śmierci pożyczkobiorcy W. M. i nie wywołuje skutku względem K. O..

W uzasadnieniu żądania pozwu K. O. wywodziła, że 22 września 2005r. W. M. zawarł z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną umowę pożyczki kwoty 11 000 zł. Pożyczkobiorca przystąpił do Grupowego (...) Pożyczkobiorców, na podstawie którego, w razie jego śmierci, świadczenie z umowy ubezpieczenia miało być wypłacone Bankowi, wobec czego z dniem śmierci W. M. wygasają roszczenia wynikające z tej umowy wobec jego spadkobiercy. K. O. nabyła spadek po W. M. na podstawie prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 4 marca 2008r. O fakcie zawarcia umowy pożyczki dowiedziała się dopiero w czerwcu 2010 roku z pisma pozwanej informującego o nabyciu wierzytelności wobec W. M.. Po otrzymaniu zawiadomienia o przelewie wierzytelności powódka poinformowała (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną o zgonie W. M. i zwróciła się o doręczenie jej dokumentacji dotyczącej umowy pożyczki. Pismem z dnia 27 września 2009r. powódka otrzymała pismo z banku, z którego wynika, że skierowane przez Bank roszczenie do ubezpieczyciela nie zostało uwzględnione z powodu upływu trzech lat od daty zdarzenia objętego ubezpieczeniem.

(...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc, że zajście zdarzenia ubezpieczeniowego nie skutkuje wygaśnięciem umowy pożyczki, a powódka – jako

spadkobierczynie pożyczkobiorcy – zobowiązana jest do zaspokojenia roszczeń wynikających z tej umowy. Nadto pozwana podniosła zarzut braku legitymacji procesowej biernej, ponieważ nie była ona stroną umowy pożyczki.

Wyrokiem z dnia 8 listopada 2012r. Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie oddalił powództwo i zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Rejonowy powołał się na następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

W dniu 22 września 2005r. W. M. zawarł z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną w W. umowę, na podstawie której udzielono mu pożyczki w kwocie 11 880 zł, którą zobowiązał się spłacić w 60 ratach miesięcznych w kwocie po 310,28 zł każda. W. M. wyraził zgodę na objęcie ochroną ubezpieczeniową i na przekazanie (...) SA danych niezbędnych do ubezpieczenia oraz aby w razie zajścia wypadku objętego ubezpieczeniem, zwłaszcza w razie jego śmierci, świadczenie z tytułu umowy grupowego ubezpieczenia pożyczkobiorców zawartej na jego rzecz przez (...) Bank (...) SA w W., zostało wypłacone temu Bankowi. Umowa została zawarta w pakiecie rozszerzonym, a składka ubezpieczeniowa miała być opłacana łącznie z ratami pożyczki. Zgodnie z postanowieniem § 8 ogólnych warunków kredytowych na zakup towarów i usług (umowa zawierana w Banku) podstawowy zakres ubezpieczenia obejmuje: śmierć, trwałą lub całkowitą niezdolność kredytobiorcy do pracy; rozszerzony obejmuje dodatkowo: utratę pracy, czasową niezdolność do pracy lub poważną chorobę.

W. M. zmarł w dniu 7 października 2007r. w P.. Postanowieniem z dnia 4 marca 2008r. (sygn. akt I Ns 910/07) Sąd Rejonowy w Pabianicach stwierdził, że spadek po W. M. nabyła, na podstawie testamentu notarialnego, K. O..

W dniu 10 maja 2010r. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., za pośrednictwem (...) S.A. we W., skierował do W. M. zawiadomienie o zakupie, na podstawie umowy z dnia 29 marca 2010r., wierzytelności z łączącej go z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną w W. umowy z dnia 22 września 2005r. Pismo powyższe zostało skierowane na wskazany w umowie pożyczki adres zamieszkania W. M. i zostało przekazane K. O. przez sąsiadkę W. M.. K. O. zwróciła się do (...) Spółki Akcyjnej we W. o udzielenie jej informacji o pożyczce udzielonej W. M.. Pismem z dnia 15 lipca 2010r. (...) S.A. we W. poinformował, że aktualnie – z powodu nie zakończonego procesu przekazywania dokumentacji kredytowej przez Bank – nie może udzielić jej żadnych informacji. Pismem z dnia 4 marca 2011r. (...) S.A. we W. poinformował K. O., że Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. nabyła wierzytelność wobec W. M. wynikającą z umowy pożyczki zawartej w dniu 22 września 2005r. z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną w W. i załączyła ww. umowę, a nadto poinformowała o możliwości rozłożenia spłaty zadłużenia na raty. Pismem z dnia 20 kwietnia 2011r. (...) S.A. we W. poinformował K. O. o wstrzymaniu działań windykacyjnych do dnia 30 maja 2011r. W dniu 2 maja 2011r. K. O. zwróciła się o udzielenie informacji o udzielonej W. M. pożyczce do (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w W.. Pismem z dnia 15 września 2011r. (...) poinformował K. O., że roszczenie z tytułu śmierci W. M. zostało zgłoszone po upływie trzech lat od daty zdarzenia objętego ubezpieczeniem, a zatem po upływie okresu przedawnienia, co skutkuje odmową uwzględnienia roszczenia. Pismem z dnia 3 października 2011r. K. O. zwróciła się do (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w W. o udzielenie jej informacji o zgłoszeniu przez Bank roszczenia z tytułu ubezpieczenia, wskazując, że o śmierci W. M. poinformowała Bank w dniu 1 czerwca 2010r., a zatem na 4 miesiące przed upływem okresu przedawnienia. Pismem z dnia 3 października 2011r. K. O. wniosła odwołanie od decyzji (...) z dnia 15 września 2011r. W piśmie z dnia 16 listopada 2011r. (...) odmówił uwzględnienia odwołania, wskazując, że roszczenie z tytułu umowy ubezpieczenia zostało zgłoszone 16 maja 2011r., a nadto, że z powodu nie odprowadzenia składki ubezpieczeniowej W. M. nie został objęty ochroną ubezpieczeniową.

W. M. spłacał raty pożyczki do dnia śmierci.

W tak ustalonym stanie faktycznym sprawy Sąd Rejonowy uznał powództwo, oparte na treści art. 189 k.p.c., za niezasadne.

Sąd Rejonowy wskazał, iż przepis art. 189, aczkolwiek zamieszczony w kodeksie postępowania cywilnego, ma charakter materialnoprawny, stanowi bowiem podstawę dochodzenia roszczeń. Powództwo o ustalenie stosunku prawnego lub prawa może być uwzględnione wtedy, gdy spełnione są dwie przesłanki merytoryczne: interes prawny

oraz wykazanie prawdziwości twierdzeń powoda o tym, że dany stosunek prawny lub prawo rzeczywiście istnieje. Interes prawny istnieje wówczas, gdy zachodzi stan niepewności co do istnienia stosunku prawnego lub prawa, a wynik postępowania doprowadzi do usunięcia niejasności i wątpliwości w tym zakresie i zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, Sąd pierwszej instancji wskazał, że powódka ma interes prawny w ustaleniu nieistnienia roszczeń z tytułu umowy pożyczki zawartej przez W. M. z (...) Bank (...) Spółka Akcyjną w W., ponieważ pożyczkodawca zbył wierzytelność z tego tytułu na pozwaną, która zamierza podjąć wobec powódki działania windykacyjne, na co wskazuje treść pism (...) S.A. Spółki Akcyjnej we W..

Jak zauważył Sąd Rejonowy, rozstrzygnięcie sprawy zgodne z żądaniem pozwu wymagało wykazania przez powódkę – stosownie do art. 6 k.c. – że zaistniały okoliczności skutkujące, zgodnie z treścią żądania pozwu, wygaśnięciem umowy pożyczki z dniem śmierci W. M..

W ocenie Sądu, wbrew zarzutowi podniesionemu przez stronę pozwaną, posiada ona legitymację bierną w niniejszej sprawie. W procesie o ustalenie legitymację bierną ma podmiot, w stosunku do którego powód posiada interes prawny w danym ustaleniu. Zważywszy, że pozwana, jak wynika z treści pisma z dnia 5 maja 2010r. nabyła wierzytelność wobec W. M. z umowy z dnia 22 września 2005r., która to wierzytelność na skutek spadkobrania przeszła na powódkę, a nadto za pośrednictwem podmiotu zajmującego się windykacją, podejmuje czynności windykacyjne wobec powódki, niewątpliwie jest legitymowany biernie w niniejszej sprawie.

Sąd Rejonowy wskazał, iż powódka upatrywała przyczyny wygaśnięcia umowy pożyczki w fakcie zgonu pożyczkobiorcy W. M., który wyraził zgodę na objęcie go, w związku z zawartą 22 września 2005r. umową pożyczki, grupowym ubezpieczeniem pożyczkobiorców na wypadek między innymi śmierci, w której to umowie uposażonym był (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W..

Zgodnie z treścią przepisu art. 805 § 1 i 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy czym przy ubezpieczeniu osobowym świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie umówionej sumy pieniężnej, renty lub innego świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku w życiu osoby ubezpieczonej. Zgodnie z treścią przepisu art. 831 § 1 k.c. ubezpieczający może wskazać jedną lub więcej osób uprawnionych do otrzymania sumy ubezpieczenia w razie śmierci osoby ubezpieczonej; może również zawrzeć umowę ubezpieczenia na okaziciela. Ubezpieczający może każde z tych zastrzeżeń zmienić lub odwołać w każdym czasie.

W świetle przytoczonych wyżej przepisów, Sąd Rejonowy stwierdził, iż w wypadku śmierci ubezpieczającego uposażony – w niniejszej sprawie bank, który udzielił pożyczki – nabywa roszczenie o wypłacenie umówionej sumy ubezpieczenia. Fakt nabycia tego roszczenia (śmierci ubezpieczającego) nie powoduje wygaśnięcia umowy pożyczki i wynikłych z niej roszczeń, chyba że taki skutek zajścia wypadku ubezpieczeniowego w postaci śmierci ubezpieczającego został przewidziany czy to w umowie pożyczki, czy umowie ubezpieczenia. Bank może zatem dochodzić roszczeń z umowy pożyczki czy to w całości, czy w części nie zaspokojonej wypłatą świadczenia z umowy ubezpieczenia również od następców prawnych pożyczkobiorcy. Powódka nie załączyła do pozwu umowy ubezpieczenia co pozwoliłoby Sądowi na poczynienie ustaleń co jej treści w tym zakresie, a w szczególności co do tego, czy zajście wypadku ubezpieczeniowego skutkowało, w świetle jej postanowień, wygaśnięciem umowy pożyczki. Treść umowy ubezpieczenia i ogólnych warunków pozwala ustalić jedynie ubezpieczyciela i zakres ubezpieczenia. Dokumenty te nie pozwalają natomiast na ustalenie chociażby sumy ubezpieczenia, czyli kwoty jaka podlegałaby wypłaceniu po śmierci W. M., co mogłoby wskazywać, że wypłacone świadczenie z umowy ubezpieczenia zaspokoiłoby roszczenie banku z tytułu umowy pożyczki i z tego powodu skutkowało wygaśnięciem umowy pożyczki. Dlatego też, w ocenie Sądu pierwszej instancji, nie sposób uznać, że powódka udowodniła, że zgon W. M. i zaktualizowanie się roszczenia wobec ubezpieczyciela o wypłatę świadczenia wywołało skutek w postaci wygaśnięcia umowy pożyczki

na jakiegokolwiek podstawie prawnej. Ani śmierć strony umowy ani zawarcie umowy ubezpieczenia jak również i zaniechanie przez pożyczkodawcę wystąpienia z roszczeniem z tytułu umowy ubezpieczenia we wskazanym w niej terminie skutku takiego, tj. wygaśnięcia umowy, nie powoduje. Roszczenia z tytułu umowy pożyczki mają charakter roszczeń majątkowych, a zgodnie z treścią przepisu art. 922 § 1 k.c. prawa i obowiązki majątkowe zmarłego przechodzą z chwilą jego śmierci na jedną lub kilka osób stosownie do treści przepisów kodeksu cywilnego.

Z tych też względów Sąd Rejonowy powództwo oddalił.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.). Na zasądzone od powódki na rzecz pozwanego koszty procesu złożyły się: kwota 1 200 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od złożonego dokumentu pełnomocnictwa procesowego.

Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka, zaskarżając wyrok w całości i domagając się jego zmiany poprzez orzeczenie zgodnie z żądaniem pozwu wraz z zasądzeniem kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych za obie instancje, ewentualnie uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpatrzenia w całości przy uwzględnieniu wniosku o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, w postępowaniu i w postępowaniu odwoławczym. Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła naruszenie przepisów postępowania:

1. art. 233 § k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie na skutek braku wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego, ujawniające się:

- pominięciem dowodów takich jak: pisma z dnia 16 listopada 2011 r. ubezpieczyciela (...), w którym ubezpieczyciel potwierdził fakt ubezpieczenia umowy kredytowej nr (...) i możliwość uzyskania przez kredytodawcę zaspokojenia swojego roszczenia z umowy kredytowej w przypadku śmierci kredytobiorcy – W. M.; pisma z dnia 18 listopada 2011 r. kredytodawcy (...) Bank (...) S.A., w którym kredytodawca potwierdza fakt ubezpieczenia umowy kredytowej nr (...) na wypadek śmierci kredytobiorcy jednak z powodu opieszałości banku (po upływie 3 lat – przedawnienie) odmówiono bankowi zaspokojenia roszczeń z kredytu;

- dowolną interpretacją Sądu I instancji zgromadzonych w sprawie dowodów, poprzez przyjęcie jako podstawę do rozstrzygnięcia przez Sąd pierwszej instancji ustaleń wykraczających poza zarzuty pozwanego i twierdzenia stron;

2. art. 505¹ k.p.c. poprzez żądanie od strony powodowej uzupełnienia braków formalnych pozwu przez złożenie na urzędowym formularzu P, gdy tymczasem niniejsza sprawa o ustalenie (art. 189 k.p.c.) nie nadaje się do trybu postępowania uproszczonego, albowiem umowa kredytu (...) zawarta pomiędzy poprzednikiem prawnym pozwanego a W. M. wygasła z dniem śmierci W. M., a więc powódka nie jest stroną umowy a jej roszczenia nie wynikają z umowy (roszczenia spadkowe).

W odpowiedzi na apelację strona pozwana wniosła o jej oddalenie jako całkowicie bezzasadnej i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa prawnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego ocenionego bez przekroczenia granic określonych treścią art. 233 § 1 k.p.c., przy jednoczesnym uwzględnieniu stanowisk stron postępowania, dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych oraz trafnie określił ich prawne konsekwencje. Te ustalenia oraz ich prawną ocenę

zawartą w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, Sąd Okręgowy w pełni podziela, przyjmując je jako własne i uznając zarzuty apelacji za pozbawione racji.

Sprawa podlegała rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym, wbrew temu co twierdzi skarżąca. W piśmiennictwie i judykaturze utrwalili się poglądy, że roszczenia wynikające z umów - w rozumieniu art. 505¹ k.p.c. - to roszczenia, które wynikają z umów w tym sensie, że mają w nich swą przyczynę. Chodzi więc o sytuacje, w których umowa - a nie np. ustawa, czyn niedozwolony lub inne zdarzenie - jest normatywnym podłożem dochodzonego roszczenia, przy czym nie chodzi wyłącznie o roszczenia mające źródło w samej umowie - w jej treści - ale także o roszczenia wynikające z reżimu ustanowionego przez ustawę (art. 56 k.c.). Wskazano również, że art. 505¹ nie wymaga, aby umowa, z której roszczenie wynika, była zawarta przez strony procesu (por. uchwały Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 2003 r., III CZP 77/03, OSNC 2004, nr 7-8, poz. 109 i z dnia 22 lipca 2005 r., III CZP 45/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 66). Nadto Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 26 czerwca 2002 r. w sprawie III CZP 42/02 (OSP 2003, nr 6, poz. 78) wyjaśnił, że pojęcie „roszczenie”, użyte w art. 505¹ pkt 1 k.p.c., nie może być zawężane wyłącznie do roszczenia w znaczeniu materialnoprawnym, lecz obejmuje każde uprawnienie podlegające ochronie prawnej. Tym samym tropem poszedł Sąd Najwyższy podejmując uchwałę z dnia 20 listopada 2003 r., III CZP 77/03, w której przyjął, że warunkiem uznania roszczenia za wynikające z umowy jest istnienie normatywnego stosunku wynikania pomiędzy roszczeniem a umową. Zdaniem Sądu Najwyższego, należy mieć na względzie sytuację, w której umowa jest normatywnym podłożem uprawnienia, przy czym nie chodzi wyłącznie o roszczenia mające źródło w treści umowy, ale także o roszczenia wynikające z reżimu ustanowionego przez ustawę.

Zbliżone podejście do przesłanki „wynikania roszczenia z umowy”, której spełnienie, obok wymagania dotyczącego wartości przedmiotu sporu, stanowi klucz do kwalifikowania spraw należących do postępowania uproszczonego, prezentowane jest w piśmiennictwie. Ogólnie rzecz ujmując, doktryna opowiada się za elastyczną interpretacją tej przesłanki, w kierunku rozszerzania jej zakresu i obejmowania jej zasięgiem także tych spraw, w których określone roszczenia dochodzone są właśnie dlatego, że strony łączy (łączyła) umowa. Słusznie zauważył Sąd Rejonowy, iż roszczenia z tytułu umowy pożyczki mają charakter roszczeń majątkowych, a zgodnie z treścią przepisu art. 922 § 1 k.c. prawa i obowiązki majątkowe zmarłego przechodzą z chwilą jego śmierci na jedną lub kilka osób stosownie do treści przepisów kodeksu cywilnego. Podkreślenia w tym miejscu także wymaga, iż roszczenia określone w art. 505¹ pkt 1 k.p.c. nie zostały zawężone do świadczeń pieniężnych. Obejmują one zarówno sprawy o zasądzenie kwoty pieniężnej, wydanie przedmiotu umowy, wymianę wadliwej rzeczy, jak i o ustalenie istnienia bądź nieistnienia stosunku umownego lub jego ukształtowanie (w tym zmianę wysokości lub sposobu spełnienia wykonania umowy albo o jej rozwiązanie - na podstawie art. 357¹ i 358¹ § 3 k.c.).

W tym stanie rzeczy, również w ocenie Sądu Okręgowego, sprawa o ustalenie, że umowa kredytu wygasła jest sprawą o roszczenie wynikające z umowy w rozumieniu art. 505¹ pkt 1 k.p.c. Niewątpliwie dotyczy ona roszczenia związanego ze stosunkiem prawnym o charakterze umownym łączącym poprzednika prawnego powódki – umową kredytu, zaś wartość przedmiotu sporu nie przekracza 10.000 zł. Nie było też podstaw do rozpoznania niniejszej sprawy z pominięciem przepisów o postępowaniu uproszczonym, z uwagi na szczególną zawilgość lub też konieczność wykorzystania wiedzy specjalnej (art. 505⁷ k.p.c.).

Odnosząc się do zarzutów naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. i je należało uznać za nietrafne. Sąd I instancji nie pominął dokumentów z dnia 16 listopada 2011 r. oraz 18 listopada 2011 r., co wynika z treści postanowienia wydanego na rozprawie w dniu 8 listopada 2012 r. o dopuszczeniu dowodu m.in. z ww. dokumentów, jak również z ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd Rejonowy, a przedstawionych w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Sąd Rejonowy nie kwestionował, że pożyczkobiorca – spadkodawca zawarł umowę pożyczki wyrażając zgodę na objęcie ochroną ubezpieczeniową (...) S.A. na wypadek śmierci. Słusznie natomiast przyjął, iż powódka nie wykazała, aby łącząca strony umowa pożyczki przewidywała jej wygaśnięcie w przypadku zajścia zdarzenia objętego ubezpieczeniem. Okoliczność, że poprzednik prawny pozwanego (kredytodawca) mógł w całości zaspokoić się ze świadczenia wypłaconego przez ubezpieczyciela umowy kredytowej nie jest wystarczająca do przyjęcia,

iż doszło do wygaśnięcia umowy kredytowej z dniem śmierci kredytobiorcy. Strona pozwana w odpowiedzi na pozew podniosła, iż zajście zdarzenia objętego ubezpieczeniem (śmierć ubezpieczonego – pożyczkobiorcy) nie skutkuje wygaśnięciem umowy pożyczki. Nie budzi wątpliwości, iż w świetle art. 805 § 1 i 2 k.c. oraz 831 § 1 k.c. w wypadku śmierci osoby ubezpieczonej uposażony – w niniejszej sprawie bank, który udzielił pożyczki – nabywa roszczenie o wypłatę umówionej sumy ubezpieczenia. Dopóki jednak nie dojdzie do wypłaty świadczenia ubezpieczeniowego pokrywającego zadłużenie z umowy pożyczki dopóty nie nastąpi jej wygaśnięcie, chyba że inaczej postanowią strony umowy. Istnienia takich postanowień umowy, które przewidywałyby wygaśnięcie umowy z chwilą śmierci pożyczkobiorcy, strona powodowa nie wykazała. Kwestia zaś ewentualnego zawinienia kredytodawcy (Banku) w braku wypłaty świadczenia z umowy ubezpieczenia może być podstawą innych roszczeń. Nie może zaś stanowić podstawy wygaśnięcia umowy pożyczki. Zauważenia przy tym również wymaga, iż jak wynika z pisma (...) z dnia 16 listopada 2011 r., do ubezpieczyciela nigdy nie zostały odprowadzone składki ubezpieczeniowe. Warunki ubezpieczenia stanowią, że ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność z tytułu wystąpienia zdarzenia objętego ochroną ubezpieczeniową wyłącznie w stosunku do tych ubezpieczonych, za których została opłacona składka ubezpieczeniowa. Składka ubezpieczeniowa za wyżej wymieniony kredyt nie wpłynęła do naszego Towarzystwa, w związku z czym kredytobiorca nie został objęty ochroną ubezpieczeniową.

Nie znajdując zatem podstaw do zmiany, czy też uchylecia zaskarżonego wyroku, Sąd Okręgowy apelację powódki jako bezzasadną oddalił na podstawie art. 385 k.p.c.

Orzekając o kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy miał na względzie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz § 6 pkt 4 w zw. § 12 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (j.t. Dz. U. z 2013 roku, poz. 490) ustalając przy tym, iż to powódka ponosi odpowiedzialność za wynik tego postępowania. Sąd skorzystał przy tym, z art. 102 k.p.c. nie zasądzając w pkt. II wyroku zwrotu kosztów zastępstwa procesowego pozwanego wedle stawki w pełnej wysokości, a jedynie w kwocie 200 zł. Baczył przy tym na trudną sytuację majątkową powódki (k. 118 - 121), niewielki nakład pracy pełnomocnika pozwanego, który wyrażał się w stosunkowo lakonicznej odpowiedzi na apelację, jak również fakt, iż sprawa była rozpatrywana w postępowaniu uproszczonym bez przeprowadzenia rozprawy (art. 505¹⁰ § 2 k.p.c.).